

Gregor Planas i Escober, un gran afeccionat a la pintura

Joan Cuscó i Aymamí

Davant d'una mort tan injusta no hi ha prou paraules per a poder expressar tot el que hom sent. Hem viscut moments semblants i sempre, sempre, els sentiments afligits no saben coordinar i dir amb paraules tot el que hom pensa i tot el que sent...

Família, treball i entusiasme per la pintura van ser els tres pilars en que es basava la seva vida. A l'entorn d'ella, també, molts amics i companys que l'omplien i motivaven (una mostra ben clara: l'església de la Puríssima estava plena de gom a gom, en un silenciós i respectuós comiat...). Tenia, inquietuds, projectes, un futur al davant... Com un gran joc en el qual, amb una jugada imprevista, es perd tot... Queda la família i tots els lligams afectius que hom ha sabut teixir en la vida. El bon record... Les bones obres... Tot un llegat inesborrable.

Gregor Planas sentia una gran afecció per la pintura. I pels pintors. Però, molt especialment, per un d'ells: Gimeno. "El gran Gimeno", havia repetit manta vegada. Envers aquest pintor i la seva obra s'hi sentia atret, subjugat, diria... Era un estudiós avantatjat d'en Gimeno i coneixia molt bé la majoria de la seva obra. O totalment. El tema Gimeno l'il·luminava. Transmetia aquella seva passió a qui l'escoltava. Quan es retrobava amb altres admiradors d'en Gimeno ja enfilava conversa llarga, plena, instructiva.

Amb els anys va anar adquirint obra d'aquest artista, però també havia aprofundit en la seva vida. Havia escrit articles del pintor tortosí, que s'havien publicat en algunes revistes d'art. El consultaven sobre el tema i li'n demanaven judicis i fins i tot valoracions. Era un entès en aquesta singladura. O millor, assignatura. Sense discussió. Coneixia la localització

de la majoria de les obres, escampades per ací i per allà del país. Davant d'una obra d'en Gimeno, tenia autoritat per poder judicar si era o no autèntica. Perquè Gimeno ha estat també força imitat.

Amb motiu d'una conferència sobre Francesc Gimeno que Emili Morgui va oferir a les Agrupacions Narcís Giral l'any passat, l'amic Josep Torrella va suggerir que seria bo que es publicués a *Quadern*. Fil i agulla. Ens vam proposar fer *El Plec* i també una exposició: *Gimeno a Sabadell*. I es va formar una comissió. L'amic Gregor en seria al capdavant. Va assumir aquest compromís amb una gran il·lusió. Ell ha estat una persona responsable; li agradava

la feina ben feta. I ens havia dit: "No hi deixaré posar cap obra falsificada". N'estàvem segurs. Ell ja somiava amb aquesta exposició nadalenca... Tot ja estava engegat. I lligat.

N'hem parlat, fins i tot, quan ell estava malalt, perquè el tema el distreia, uns moments, de la seva gravetat...

A la seva edat, 52 anys, l'home -i la dona- encara alimenten somnis i esperances per a veure'ls realitzats... És trist, molt trist, contemplar com els bells somnis es tornen angoixes i malsons que ennuvolen aquells pensaments onírics.

En la mort de Gregor Planas hem sentit, tots els que hem compartit amb ell amiatat i hores blaves, la seva partida. No sé si en algun moment lúcid de la seva agonia s'haurà dit, com el vell Gimeno: -"Déu meu, quin fred més negre!"... Més enllà, però, hi ha el blau infinit on tot és pau i glòria... És la Casa del Senyor, que acull els elegits...

Publicat a "EL 9 NOU" (27 de maig de 1995)

PEIX i MARISC
J. BARBERÁ

Telèfons 714 52 87 - 714 55 40
Castellar del Vallès

TOT EN MARCS

MARC
Sul

TORRES I BAGES, 13 - T. 726 49 55 - 08201 SABADELL

Restaurant

Marcel

Juan Ruysselt 4 • Alameda Reina, 21 (Plaça del Sol)
Tel. 20 21 01 - 0800 Sabadell